

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ἔργοιο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 64ο - ΤΕΥΧΟΣ 684 ●
● ΜΑΡΤΙΟΣ 2022 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Σφραγίδες βεβαιώσεως

Τὰ τρία Ε(ψιλόν)

Κληρονόμοι τῆς βασιλείας Του! Αυτό μᾶς ὑπόσχεται ὁ Θεός. Καί ὅ,τι ὑπόσχεται ὁ Θεός, γίνεται. Δέν μᾶς ὑπόσχεται ὁ Θεός θρόνους. Δέν μᾶς ὑπόσχεται ἐγκόσμιες τιμές καί δόξες. Δέν μᾶς ὑπόσχεται πλούτη ὑλικά. Δέν μᾶς ὑπόσχεται παντοτεινή ὑγεία. Δέν μᾶς ὑπόσχεται ἐπιτυχίες κοσμικές. Τί μᾶς ὑπόσχεται;

● Μᾶς ὑπόσχεται τή χαρά. Ἡ ζωὴ τοῦ πόνου καταλήγει στή χαρά.

● Μᾶς ὑπόσχεται λύτρωσι. Ἡ ζωὴ τῆς ἁμαρτίας, πού εἶναι σκλαβιά, μέ τή μετάνοια καταλήγει στήν ἐλευθερία.

● Μᾶς ὑπόσχεται τούς οὐρανοῦς. Ἡ ζωὴ τῆς γῆς καταλήγει στοὺς οὐρανοῦς.

Ἄν δέν ἦσαν τὰ σύννεφα καί ἡ ἀπόστασις, πού χωρίζει τή γῆ ἀπό τό οὐράνιο στερέωμα, θά βλέπαμε κομήτες καί ἄλλα θαυμαστά οὐράνια φαινόμενα. Ἄν δέν ἦσαν τὰ σύννεφα τῆς ἁμαρτίας καί ἡ ἀποστασιοποίησίς μας ἀπό τόν Θεό καί τό νόμο Του, θά βλέπαμε ὄχι κομήτη ἔκτακτο, πού ἔρχεται καί φεύγει, ὄχι ἥλιο φυσικό, πού δίδει καί ἀνατέλλει, ἀλλά θά βλέπαμε «τούς οὐρανοῦς ἀνεωγμένους» (Πράξ. ζ' 56), ὅπως εἶδε ὁ Στέφανος. Θά βλέπαμε ὅσα ὑποσχέθηκε ὁ Θεός στό Ναθαναήλ: «Μεῖζω τούτων ὄψει» (Ἰωάν. α' 51).

Πῶς λέγονται ὅσα μᾶς ὑποσχέθηκε ὁ Θεός; Ἐπαγγελία.

Ἐπαγγελία - Ἐλευθερία - Ἐλπίδα! Τά τρία Ε, πού ἀναπαύουν κάθε πιστό.

● Ἐπαγγελία! Ὑπόσχεσις τοῦ Θεοῦ.

● Ἐλευθερία! Τό περιεχόμενο τῆς ἐπαγγελίας. Μᾶς ὑποσχέθηκε τήν ἐλευθερία μας. Ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ, ὁ Κολοκοτρώνης, ἔλεγε: «Ὁ Θεός ὑπέγραψε τήν ἐλευθερία μας καί δέν παίρνει πίσω τήν ὑπογραφή Του». Πρό παντός ὁ Θεός δέν παίρνει πίσω τήν κόκκινη ὑπογραφή του τήν ὑπογραφή, πού ἔθεσε στό συμβόλαιο, στή διαθήκη, σάν βρισκόταν καρφωμένος πάνω στό Σταυρό. Ὑπέγραψε τήν ἐλευθερία μας: τήν ἀπελευθέρωσί μας ἀπό τή σκλαβιά τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου.

● Ἐλπίδα! Τό μέσο, μέ τό ὁποῖο ἀπό τώρα προσλαμβάνονται τά ἄλλα δύο Ε,

ἡ Ἐπαγγελία καί ἡ Ἐλευθερία. Πρόκειται γιά τήν Ἐλπίδα, πού ἀποτελεῖ τή βεβαίωσι γιά τήν ὀλοκληρωτική ἐκπλήρωσι τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ἄνθρωποι συνήθως «λένε καί ξελένε». Ὅ,τι λέει ὁ Θεός, σφραγίζεται μέ πέντε σφραγίδες φερεγγυότητας. Οἱ ἄνθρωποι συνήθως δίνουν ὑποσχέσεις ἀπατηλές. Κι ἐδῶ ἐγκυβύεται ἡ ἐπιπολαιότητά μας. Ποιά ἐγγύησι ἔχουμε καί πιστεύουμε αὐτά πού μᾶς ὑπόσχονται ἄνθρωποι ἄπιστοι; Ἀφοῦ ἔχουν ἀθετήσει τό μεγάλο τους τάμα πρὸς τόν Θεό, δέν θά κοροϊδέψουν ἐμᾶς; Οἱ ὑποσχέσεις τῶν ἀνθρώπων συνήθως εἶναι σάν τίς ἀκάλυπτες ἐπιταγές. Ἐπιταγές μέ ὑπογραφές πολλές καί νούμερα μεγάλα, ἀλλά μέ ἀντίκρουσμα μηδέν. Νά σέ τί βασικά διαφέρει ὁ Θεός; Εἶναι ἀπόλυτα πιστός στίς ἐπαγγελίες. Τό ἀντίκρουσμα γιά κάθε ἐπαγγελία Του εἶναι ἡ ἀγαθότητα καί ἡ παντοδυναμία Του.

Ἀμετάθετος βουλή

Ἄς δοῦμε τίς πέντε σφραγίδες, πού ἐπικυρώνουν τή βεβαίωσι τοῦ Θεοῦ καί πού εἶναι ἀποδείξεις γιά τήν ἐκπλήρωσι τῶν ὑποσχέσεων Του:

- Θά περάσουμε στήν αἰώνια ζωή. Θά μποῦμε στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ὅσο κι ἂν ἡ πορεία μας εἶναι δύσκολη· πορεία ἐρήμου καί δίψας. Θά ἔλθῃ ἡ ὥρα, πού θά μετατεθοῦμε ἀπό τή γῆ στόν οὐρανό, ἀπό τό θάνατο στή ζωή, ἀπό τόν πόνο στή χαρά, ἀπό τό χρόνο στήν αἰωνιότητα, ἀπό τήν πλεκτάνη τοῦ κόσμου στήν ἀγκάλη τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι σίγουρη, 100%, ἡ μετάθεσίς μας, τό δικό μας εὐλογημένο μεταθετό, διότι εἶναι βέβαιο τό εὐλογημένο ἀμετάθετο τοῦ Θεοῦ. «*Βουλόμενος ὁ Θεός ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τό ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκω*» (Ἐβρ. στ' 17).

Ἀμετάθετη ἡ βουλή τοῦ Θεοῦ. Δέν ἀλλάζει βουλή ὁ Θεός. Τί εἶναι ἡ βουλή;

- Εἶναι ἡ θέλησις τοῦ Θεοῦ. Τό «θέλω» τοῦ Θεοῦ. Θέλω ἔχει καί ὁ ἄνθρωπος,

θέλω ἔχει καί ὁ Θεός. Τό θέλω τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀτομικό. Τό θέλω τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀγαπητικό. Τίποτε γιά τόν ἑαυτό Του δέν θέλει ὁ Θεός. Τά πάντα θέλει γιά τόν ἄνθρωπο. Γιά τό τί βασικά θέλει ὁ Θεός λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «*Θέλει πάντα ἀνθρώπους σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν*» (Α' Τιμ. β' 4).

Γιατί ἡ βουλή τοῦ Θεοῦ ἔχει ὑψίστη σημασία; Διότι δέν εἶναι βουλή ἑνός προσώπου· εἶναι βουλή καί τῶν τριῶν Προσώπων τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Μέ ἀνθρωποπαθῆ ἐκφρασι, θά λέγαμε, ὅτι δύο φορές συνεδρίασε ἡ βουλή τοῦ οὐρανοῦ, ἡ βουλή τῶν τριῶν Προσώπων τῆς Θεότητος.

- Ἡ μία, ὅταν ἀποφασίσθηκε ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου. «*Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καί καθ' ὁμοίωσιν... Καί ἐποίησεν ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καί θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς*» (Γεν. α' 26-27). Πληθυντικός καί ἐνικός γιά τήν ἴδια δημιουργική ἀρχή («*ποιήσωμεν*», «*ἐποίησεν*»). Πληθυντικός καί ἐνικός καί γιά τό ἴδιο δημιουργήμα («*ἐποίησεν αὐτόν*», «*ἐποίησεν αὐτούς*»). Μία κοινωνία στή γῆ: ὁ ἄνθρωπος, τά πολλά πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων. Μία κοινωνία στόν οὐρανό: ὁ Θεός, τά τρία πρόσωπα τῆς Θεότητος. Ἡ βουλή ἐκείνη πραγματοποιήθηκε ἀμέσως. Ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε.

- Ἡ δεύτερη συλλογική ἐνέργεια τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀποφασίσθηκε ἡ ἀνάπλασις τοῦ ἀνθρώπου. Πρόκειται γιά τήν προαιώνιο βουλή· γιά ἀπόφασί τοῦ Θεοῦ «*πρό καταβολῆς κόσμου*» (Ἐφεσ α' 4. Α' Πέτρ. α' 20). Ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις. Δέν ἐφαρμόσθηκε ἀμέσως. Πέρασαν πολλοί αἰῶνες, γιά νά γίνῃ πράξις ἡ ἀπόφασις. Γιατί; Ἐπρεπε νά βρεθῆ τό κατάλληλο πρόσωπο, γιά νά σαρκωθῆ ὁ Θεός Λόγος καί νά πραγματοποιηθῆ ἡ προαιώνιος βουλή τοῦ Θεοῦ (Γαλ. δ' 4).

Μεταξύ τῶν ἀνθρώπων εἶναι δυνατόν, ἄλλα τή μία ἡμέρα νά λέγωνται καί ἄλλα νά ἐνεργοῦνται τήν ἄλλη. Ἡ βουλή

ὅμως τοῦ Θεοῦ ποτέ δέν ἀλλάζει. Μὲ τίποτε δέν ὑποστέλλει τὴ σημαία τῆς Ἀγάπης (Ἐφεσ. α' 4. Ἑβρ. δ' 3).

Τίποτε δέν ἐπηρέασε τὴν προαιώνιο βουλή τοῦ Θεοῦ.

- Οὔτε ὁ ἄνθρωπος, πού προκλητικά ἀμάρτησε καὶ μέ ἀσέβεια ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸν Θεό.

- Οὔτε ἡ δικαιοσύνη τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ, πού ἀπαιτοῦσε ὑποστολή τῆς σημαίας τῆς Ἀγάπης καὶ ἔπαρσι τῆς σημαίας τῆς Δικαιοσύνης· μιᾶς δικαιοσύνης, πού θά ζητοῦσε τὴν τιμωρία καὶ ὄχι τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἀμετάθετος ἡ βουλή τοῦ Θεοῦ. Ἀναλλοίωτος στή βουλή τῆς δικῆς μας σωτηρίας ὁ Θεός. Ὁ Θεός εἶναι ἀκίνητος στή βουλή Του. Αὐτός, πού εἶναι ἀεκίνητος στίς ἐνέργειές Του.

Ἡ βεβαία ἐλπίδα, ὡς ἄγκυρα

Θά μεταθεθῶμε στὸν οὐρανό· σίγουρα, ὅσο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν Θεό. Τό βεβαιώνει τό ἀμετάθετο τῆς βουλῆς Του. Θά προσαράξουμε κάποτε στό λιμάνι τῆς αἰώνιου ζωῆς. Ἀρκεῖ νά τό θέλουμε καὶ ν' ἀγωνιζώμεθα. Εἴμεθα βέβαιοι 100%.

Ἐκεῖνο, πού ἐξασφαλίζει τὴν προσάραξι τοῦ караβιοῦ στό λιμάνι, ὥστε νά μὴ σαλεύεται καὶ νά μὴ κλυδωνίζεται καὶ νά μὴ βυθίζεται, εἶναι ἡ ἄγκυρα. Ὅσοι πιστοί, ἔχουμε ἄγκυρα, ἀπείρως στερεότερη ἀπὸ κάθε ἄλλη ἄγκυρα. Εἶναι ἡ ἐλπίδα. «*Ἦν (ἐλπίδα) ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος*» (Ἑβρ. στ' 19).

- Μία ἄγκυρα πότε εἶναι ἀσφαλής; Ὅταν εἶναι στερεά γαντζωμένη σὲ βράχο στὰ βάθη τῆς θάλασσας. Ὅσο πῶς βαθειά εἶναι βυθισμένη ἡ ἄγκυρα, τόσο πῶς σταθερά στέκει τό πλεούμενο. Ἡ ἐλπίδα, ἡ δική μας ἄγκυρα, εἶναι γαντζωμένη στὸν ἀσάλευτο βράχο τῶν αἰώνων. Ὅλοι μετακινοῦνται. Ὅλα παρέρχονται. Ἐκεῖνος, ὁ Χριστός, ἡ ἐλπίδα μας, μένει εἰς τοὺς αἰῶνας.

- Ἡ ἄγκυρά μας εἶναι ριγμένη πρὸς τὰ

πάνω. Ψηλά. Στόν οὐρανὸ εἶναι γαντζωμένη. «*Εἰσερχομένη εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος*» (Ἑβρ. στ' 19).

- Τί εἶναι ἡ ἐλπίδα; Ὅνειρο, ὄχι ὅμως ξένο πρὸς τὴν πραγματικότητα. Ὅνειρο πραγματικότητας! Μὲ τὴν ἐλπίδα βρισκόμαστε ἤδη στὸν οὐρανό, καὶ ἄς πατοῦν τὰ πόδια μας ἀκόμα στή γῆ.

Τό σκάφος στή θάλασσα. Ὁ σάλος μεγάλος. Τὰ κύματα πελώρια. Μά ἡ ἄγκυρα εἶναι γαντζωμένη βαθειά. Ἡ ζωὴ μας ταξίδι στή θάλασσα. Κύματα πολλά οἱ δοκιμασίες. Ἀλλ' ἤδη διὰ τῆς ἐλπίδος βρισκόμαστε στό λιμάνι. Ἀφοῦ «*ἡ ἐλπίς οὐ καταιοχύνει*» (Ρωμ. ε' 5). Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Διὰ τῆς ἐλπίδος ἤδη ἐν τῷ οὐρανῷ ἐσμεν. Εἶπεν, ἀναμείνατε πάντως γάρ ἔσται. Εἶτα πληροφορῶν λέγει· Μᾶλλον δέ, τῇ ἐλπίδι ἤδη ἐτύχατε. Καὶ οὐκ εἶπεν, “ἡμεῖς ἐσμέν ἔνδον”, ἀλλ' αὕτη εἰσηλθεν ἔνδον· ὅπερ ἀληθέστερον ἦν καὶ πιθανώτερον. Ὡσπερ γάρ ἡ ἄγκυρα ἐξαρτηθεῖσα τοῦ πλοίου οὐκ ἀφήσιν αὐτό περιφέρεσθαι, κἂν μυριοί παρασαλεύωσιν ἄνεμοι, ἀλλ' ἐξαρτηθεῖσα ἐδραῖον ποιεῖ, οὕτω καὶ ἡ ἐλπίς*» (Ε.Π.Ε. 24,476).

Μετάφρασις: Διὰ μέσου τῆς ἐλπίδας ἤδη βρισκόμαστε στὸν οὐρανό. Εἶπε· Περιμένετε. Διότι ὅπωςδήποτε θά συμβοῦν ὅσα ὑποσχέθηκε. Ἐπειτα βεβαιώνοντας αὐτό λέει· Μᾶλλον ἤδη τὰ ἀπολάυσσατε μέ τὴν ἐλπίδα. Καὶ δέν εἶπε· Ἐμεῖς εἴμαστε μέσα στὸν οὐρανό. Ἀλλ' εἶπε· Αὕτη (ἡ ἐλπίδα) μπῆκε μέσα, κάτι, πού εἶναι ἀληθινότερο καὶ πραγματικώτερο. Ὅπως ἡ ἄγκυρα, ὅταν κρεμασθῆ ἀπὸ τὸ πλοῖο, δέν τό ἀφήνει νά πηγαίνει ἐδῶ κι ἐκεῖ, ἔστω κι ἂν χτυποῦν ἀπειροὶ ἄνεμοι, ἀλλά τό σταθεροποιεῖ, ἔτσι καὶ ἡ ἐλπίδα.

Πρόδρομος ὁ Χριστός, ἡ σαρκωμένη Ἐλπίδα

Δέν εἶναι ἀφηρημένη ἔννοια ἡ ἐλπίδα. Ἐχω ἐλπίδα! Δέν σημαίνει ἀπλῶς, ὅτι κάτι ἀόριστο ἐλπίζω νά γίνῃ. Ἡ ἐλπί-

δα μας και βεβαία είναι, αλλά και συγκεκριμένη. Όπως συγκεκριμένος είναι ο Ίησους Χριστός. Είναι τόσο βέβαιο, ότι υπάρχει τό γεγονός του μέλλοντος, πού τό προγεύομαι στό παρόν, όσο είναι βέβαιο, ότι υπάρχει Ίησους Χριστός.

- Ο Χριστός είναι ή Έλπίδα. Όπως είναι ή σαρκωμένη Άγάπη, έτσι είναι και ή σαρκωμένη Έλπίδα. Όταν κατέβηκε από τόν ούρανό, μέ τή σάρκωσι, στόν Εύαγγελισμό, ήταν ή σαρκωμένη Άγάπη. Όταν ανέβηκε στόν ούρανό, μέ τήν Άνάληψί Του, έγινε ή σαρκωμένη Έλπίδα.

Πρίν από μās μπαίνει στόν ούρανό ή έλπίδα μας. Πρίν από μās μπήκε ό πρόδρομος μας στόν ούρανό. Είναι ό Θεάνθρωπος Κύριος Ίησους. Τό ότι ό Χριστός είναι ό πρόδρομος μας στην είσοδο του ούρανού και τό ότι αυτό τό γεγονός αποτελεί μία επί πλέον σφραγίδα της έπαγγελίας του Θεού, τό τονίζει ιδιαίτερα ό απόστολος Παύλος: «Όπου (στόν ούρανό) πρόδρομος υπέρ ήμων εισήλθεν Ίησους, κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ, αρχιερεύς γενόμενος εις τόν αιώνα» (Έβρ. στ' 20).

- Πρόδρομος του Χριστού στη γή υπήρξε ό Ιωάννης. Πρόδρομος δικός μας στόν ούρανό είναι ό ίδιος ό Χριστός. Και νά φαντασθούμε, ότι τό πέραςμα του Χριστού ως προδρόμου στόν ούρανό δέν είναι τό σπουδαιότερο. Τό σπουδαιότερο είναι, ότι περνώντας πλήρωσε και τό δικό μας εισιτήριο. «Πρόδρομος υπέρ ήμων». Για νά φέρουμε ένα παράδειγμα: Πρόκειται πολλοί νά μπουν στό καράβι για κάποιον μεγάλο ταξίδι. Ό πρώτος πού μπαίνει πληρώνει τά εισιτήρια για όλους τους άλλους επιβάτες. Έρχεται ή ώρα νά μπουν και νά καταλάβουν τή θέση τους. Και μέ χαρά άκούνε τόν άρμόδιο για τόν έλεγχο των εισιτηρίων:

—Περάστε! Τά εισιτήριά σας είναι πληρωμένα. Εϊδική θέσις σας περιμένει!

Πόσο μās άγάπησε ό Χριστός! Τά

πάντα έχει πληρώσει για μās. Γιατί, λοιπόν, ν' άπελπίζομεθα;

Άδύνατον νά πη ψέματα!

Θά γίνουμε κληρονόμοι Του! Τό πιστεύουμε και μέ βεβαιότητα τό έλπίζουμε. Μέ τήν έπιφύλαξι πάντοτε, ότι και άποδεχόμεθα τήν προσφορά και άγωνιζόμεθα στό στίβο της πίστewος και του ένάρτου βίου. Μία άκόμη σφραγίδα της βεβαιώσεως, ότι ή έπαγγελία Του θά έκπληρωθή: Δέν μπορεί νά πη ψέματα ό Θεός.

- Όταν κάποιος φίλος και ευεργέτης δέν λέγη ποτέ ψέματα και έχη ύπογράψει διαθήκη, πού σέ άφήνει κληρονόμο, και μάλιστα αυτή τή διαθήκη τήν κατέχης έσύ και τήν κρατάς καλά στά χέρια σου, είναι δυνατόν νά έχης άμφιβολία, ότι σίγουρα, 100% θά καταστής κάποιον μέρα κληρονόμος; Κανένας δέν μπορεί νά κλονίση τή διαθήκη, πού υπέγραψε ό Χριστός μέ τό πανάγιο Αίμα Του. Και αυτό, διότι είναι άδύνατο νά ψευσθή ό Θεάνθρωπος Κύριος.

- Ψέματα λέει όποιος έχει συμφέρον, όποιος δέν θέλει νά προσφέρει και όποιος έχει σχέσι μέ τό Διάβολο, ό όποιος «όταν λαλή τό ψεύδος, έκ των ιδίων λαλει, ότι ψεύστης έστι και ό πατήρ αυτού» (Ιωάν. η' 44). Άπό τά τρία αυτά κανένα δέν μπορεί νά έχη ό Χριστός.

Συμφέρον προσωπικό δέν είχε. «Και γάρ ό Χριστός ούχ έαυτῷ ήρρεσεν, αλλά καθώς γέγραπται, οι όνειδισμοί των όνειδιζόντων σε έπέπεσον επ' έμέ» (Ρωμ. ιε' 3). Τά πάντα προσέφερε για τόν άνθρωπο. «Διήλθεν ευεργετών» (Πράξ. ι' 38).

Ό Διάβολος δέν μπορούσε νά τόν άγγίξη. «Έρχεται ό του κόσμου τούτου άρχων και έν έμοι ούκ έχη ούδέν», είπε ό Χριστός (Ιωάν. ιδ' 30).

Έπομένως τό ψέμα δέν μπορεί νά έχη σχέσι μέ τό πρόσωπο του Χριστού. Ίσχύει τό του Παύλου: «Άδύνατον ψεύσασθαι Θεόν» (Έβρ. στ' 18).

- Όταν άπελπίζεσαι, είναι σάν ν' άμ-

φιβάλλης για την αγάπη και την πίστι (άξιοπιστία) του Θεού. Είναι σαν να λές ή να θεωρήσ ψεύστη τον Θεό, «ὅπερ ἄτοπον».

Τά αδύνατα, δυνατά

Όλα είναι δυνατά γι' αυτόν, πού πιστεύει. Ο Παῦλος παρουσιάζει ὡς παράδειγμα τόν Ἀβραάμ. Τίποτε δέν εἶχε ὁ Ἀβραάμ, πού νά τοῦ παρέχη τήν ἐγγύησι γιά συνέχισι τῆς γενηᾶς του. Παιδιά δέν εἶχε. Ἡ σύζυγός του, ἡ Σάρρα, καί «προβεβηκυῖα» ἦταν καί στείρα. Καί ὁμως τό θαῦμα ἐγινε.

- Τό αδύνατο ἐγινε δυνατό.
- Τό ἀπίθανο ἐγινε πιθανό.
- Τό ἀκατόρθωτο ἐγινε πραγματικότητα.

Ποίος ἔκανε τό θαῦμα; Ἡ ἐπαγγελία τοῦ Θεοῦ. Τόν διάλεξε ὁ Θεός, νά δώση σ' αὐτόν τή μεγάλη ὑπόσχεσι τήν ὑπόσχεσι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού ἀποτελεῖ προτύπωσι γιά τήν ὑπόσχεσι τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἄν ἐκεῖνος, ὁ Ἀβραάμ, μία φορά εὐλογήθηκε, κατὰ ὑπερφυσικό τρόπο, χίλιες φορές εὐλογούμεθα ἐμεῖς, κατὰ τό μυστήριο τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ αγάπης. «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενός εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὡμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· Ἡ μήν εὐλογῶν εὐλόγησώ σε καί πληθύνων πληθυνῶ σε» (Ἐβρ. στίχ. 13-14).

• Ἡ ἐπαγγελία αὐτή τοῦ Θεοῦ, ὅτι θά πληθύνῃ ὁ Θεός τούς ἀπογόνους τοῦ Ἀβραάμ, πού ξεπερνοῦσε τή λογική, πραγματοποιήθηκε ὄχι μόνο διότι ὑπῆρχε τό ἄψευστο σῆμα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί διότι στή γῆ λειτουργοῦσε ὁ κατάλληλος δέκτης αὐτοῦ τοῦ σήματος. Καί αὐτός ὁ δέκτης ἦταν ἡ πίστις καί ἡ ἐλπίδα τοῦ Ἀβραάμ.

• Για τήν πίστι τοῦ Ἀβραάμ, μία πίστι μοναδική, ἀξεπέραστη, θά λέγαμε, ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει: «Ἐπίστευσεν Ἀβραάμ καί ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην» (Ρωμ. 8'3).

• Για τήν ἐλπίδα τοῦ Ἀβραάμ, μία ἐλπίδα, πού τόν ἔκανε νά ὑπομένῃ καί νά περιμένῃ, νά «μακροθυμῇ», λέει ἡ Γραφή: «Καί οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας» (Ἐβρ. στίχ. 15). Ὁ Θεός ἔδωκε τήν ἐπαγγελία Του, τήν ὑπόσχεσί Του, διότι ὡς παντογνώστη γνώριζε τήν ὑποδοχή, πού αὐτή θά εἶχε ἀπό τόν Ἀβραάμ. Γνώριζε τήν πίστι τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, πού μέχρι σήμερα κατέχει τό ρεκόρ τῆς πίστεως.

Πότε κι ἐμεῖς θά ἐλευθερωθοῦμε ἀπό τίς ἀμφιβολίες, πού μᾶς κρατᾶνε δέσμιους καί δέν μᾶς ἀφήνουν νά χαροῦμε ἀπό τώρα τίς ἐπαγγελίες τοῦ Θεοῦ; Ἀφοῦ τόσα δύσκολα ἐγιναν εὐκολα, τόσα αδύνατα ἐγιναν δυνατά, γιατί ἀκόμα ἀμφιβάλουμε; Γιατί τά τόσα «πῶς;» τῆς ψυχρῆς λογικῆς μᾶς περιζώνουν, μᾶς ἀγχώνουν; Πίσω ἀπό κάθε «πῶς;» κρύβεται ἕνα σχετικό «ὅπως». Τά θαύματα τοῦ παρελθόντος ἀποτελοῦν ἐγγύησι γιά τά θαύματα τοῦ μέλλοντος.

Όταν ἔχῃς ἕνα Θεό, πού δεσμεύεται μέ τίς ὑποσχέσεις Του, πού δεσμεύεται πάνω στό Σταυρό, γιά τή βεβαίωσι τῶν ὑποσχέσεων Του, γιατί μέσα μας κάποτε σβῆνει ἡ ἐλπίδα;

• Ἐλπίδα! Τά προβλήματα ὅλα θά λυθοῦν, καί τά πιό δύσκολα, ἐφ' ὅσον αὐτό λειτουργεῖ πρὸς τό αἰώνιο συμφέρον μας.

• Ἐλπίδα! Οἱ οὐρανοί εἶναι δικοί μας. Λίγο ἀκόμα ὑπομονή, καί ἡ χαρά θά εἶναι «πεπληρωμένη».

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Τόμοι τοῦ «Βαπτιστοῦ»

Κυκλοφόρησε ὁ τόμος τοῦ «Βαπτιστοῦ» τοῦ ἔτους 2021. Δεμένος. Τιμᾶται 12 εὐρώ.

Διατίθενται μέ τήν ἴδια τιμή τόμοι καί προηγουμένων ἐτῶν.

Τηλέφ.: 2103212713 καί 2109765440.

Πτώματα και παραπτώματα

(Στήν Κυριακή τῆς Τυρινῆς)

Τρία πτώματα. Τά βλέπουμε στήν εὐ-αγγελική περικοπή, πού εἶναι παρμένη ἀπό τήν ἐπί τοῦ Ὁρους ὁμιλία τοῦ Χριστοῦ. Μιλáει γιά **τρία παραπτώματα**: ἁμαρτήματα δηλαδή. Ὅσοι δέν προσέξουν τά παραπτώματα, καταντοῦν **πτώματα**. Ὅχι σωματικά, ἀλλά πνευματικά. Ὅποιος πέφτει σέ παραπτώματα καί δέν σηκώνεται μέ τόν τρόπο πού ὑποδεικνύει ὁ Κύριος, αὐτός τελικά πέφτει ἀνεπανόρθωτα στό **ἀπύθμενο σκοτάδι** τῆς κολάσεως.

♦ Ποιά εἶναι τά τρία παραπτώματα; Ἡ **μνησικακία**, ἡ **ὑπερηφάνεια** καί ἡ **φιλαργυρία**. Ἄς ἀκούσουμε γι' αὐτά τά εἰσαγωγικά λόγια τοῦ Χριστοῦ:

—Γιά τό πρῶτο λέει: «**Ἐάν μὴ ἀφῆτε τά παραπτώματα τῶν ἄλλων, οὐδέ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τά παραπτώματα ὑμῶν**» (Ματθ. στ' 15).

—Γιά τό δεύτερο: «**Ὅταν νηστεύης, μή φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλά τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ**» (στ. 18).

—Γιά τό τρίτο, τό παράπτωμα τῆς φιλαργυρίας: «**Μή θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυρούς ἐπί τῆς γῆς, ὅπου σῆς καί βρώσις ἀφανίζει καί ὅπου κλέπται διορῶσσοσι καί κλέπτουσι**» (στ. 19).

♦ Τό πρῶτο παράπτωμα ἔχει σχέσι μέ τήν **ἀγάπη**. Τόν ἀγαπᾶς τόν ἄλλον; Καί ὅταν λέω «τόν ἄλλον», ἐννοῶ κάθε ἄλλον, ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἄν ἀγαπᾶς τοὺς ἀνθρώπους, τότε ἀγαπᾶς καί τόν Θεό. Ὅποιος δέν ἀγαπᾶ τόν ἀδελφό του, τόν ὁποιοδήποτε ἄλλον, αὐτός δέν ἀγαπᾶ τόν Θεό (Α' Ἰωάν. δ' 20).

♦ Ὅποιος ἀγαπᾶ τόν ἄλλον, τόν συγχωρεῖ γιά ὅσα τοῦ ἔχει κάνει. «**Ἐάν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τά παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καί ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος**» (στ. 15).

♦ Ὅποιος δέν συγχωρεῖ τόν ἄλλον, ἀποκλείεται νά συγχωρεθῆ ἀπό τόν Θεό. Ὅποιος δέν συγχωρεῖ τόν ἄλλον καί τοῦ κρατᾶ κακία καί μοῦτρα καί δέν τοῦ μιλά

καί δέν τόν χαιρετᾶ, αὐτός δέν ἔχει δικαίωμα **νά μπαίνει** στό Ναό τοῦ Θεοῦ (Ματθ. ε' 24).

—Λέει ὁ Χριστός: Ἄν πᾶς στό Ναό καί κρατᾶς καί δῶρα (κερί, θυμίαμα, λάδι, πρόσφορο, χρήματα κ.ἄ.) καί θυμηθῆς, ὅτι μέ κάποιον εἶσαι τσακωμένος, σταμάτα. Μή μπῆς στό Ναό. Ἄσε τά δῶρα σου, πήγαινε, **συμφιλιώσου**, «διαλλάγηθι» μέ τόν ἄλλον, πού εἶναι καί αὐτός ἀδελφός σου, καί ὕστερα ἔλα στό Ναό.

♦ Ὅποιος δέν συγχωρεῖ τόν ἄλλον ἢ τοὺς ἄλλους, αὐτός ἀπαγορεύεται νά λέη τό «**Πάτερ ἡμῶν**». Γιατί νά λέμε ψέματα καί στήν προσευχή; Νάι, λέμε ψέματα. Λέμε: «**Καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν**» (Ματθ. στ' 12).

—Μά, ἂν δέν συμφωνοῦμε μέ τόν ἄλλον;

—Καί ποιός σοῦ εἶπε νά συμφωνῆς μέ ὅλους; Ἄλλο **ἀγάπη**, ἄλλο **συμφωνία**. Τήν ἀγάπη τήν **χρωστάω** σέ ὅλους. Τήν συμφωνία **δέν τήν χρωστάω**.

♦ Τό δεύτερο παράπτωμα ἔχει σχέσι μέ τήν **ὑπερηφάνεια**. Μιλáει γιά τή **νηστεία**. Δέν εἶναι ἀρετή ἡ νηστεία; Ἀσφαλῶς, καί μάλιστα ἡ νηστεία τῆς Μεγ. Σαρακοστῆς πού πλησιάζει καί φανερώνει **ὑπακοή** καί **ἄσκησι**. Νάι, ἀλλά πρόσεξε γιατί πίσω ἀπό τή νηστεία καί τίς ἄλλες ἀρετές κρύβεται τό **θηρίο**: Ἡ ὑπερηφάνεια! Ὅπως ἔκλειψε τίς ἀρετές καί τή νηστεία τοῦ Φαρισαίου, μπορεῖ καί τίς δικές μας νά κλέψη.

♦ Τό τρίτο παράπτωμα ἔχει σχέσι μέ τή **φιλαργυρία**. Δέν ἔχουν χρήματα πολλά, μά θά ἤθελαν νά ἔχουν. Ἀρκετοί βέβαια ἔχουν πολλά καί **μαζεύουν** καί ἄλλα καί ἐπενδύουν καί ἀποταμιεύουν καί θησαυρίζουν.

♦ Γιατί; Γιατί **πιστεύουν στό χρήμα**, ὄχι στόν Χριστό. Γιατί νιώθουν ἔτσι ἀσφαλεῖς.... Γιατί νομίζουν ὅτι εἶναι δικά τους τά λεφτά. Γιατί θαρροῦν πῶς τά

χρήματα θά τούς κάνουν εὐτυχισμένους. Γιατί νομίζουν, ὅτι δέν θά τά χάσουν ποτέ.

♦ Καί ξαφνικά ἔρχεται ἕνας ἀπό τούς **τέσσερις κλέφτες** καί τούς τά κλέβει. Ποιοί οἱ κλέφτες; Ἡ οικονομική κρίσις, ὁ ἕνας κλεφτής, μία πολυδάπανη ἀρρώστια, ὁ δεύτερος, ἕνας ληστής ἢ διαρρηκτής, ὁ τρίτος· ὁ θάνατος, ὁ τέταρτος. «*Ἄητοίμασας, τίνι ἔσται;*» (Λουκ. ιβ' 20).

—Γιατί κλαίς; ρώτησα κάποτε μία κυρία. Τί ἔπαθε ὁ ἀδελφός σου; Χτύπησε; Πέθανε κανείς;

—Ὅχι! Μπήκαν κλέφτες καί τοῦ πῆραν ὅλα τά χρήματα καί τά χρυσαφικά...

♦ Γέλασα.

—Γελάτε; μοῦ λέει!

—Ναί, κυρία μου, γιατί πρό καιροῦ τοῦ χτύπησε τήν πόρτα ὁ Χριστός τῆς ἐλεημοσύνης καί δέν τοῦδωσε τίποτε. Τώρα γιατί γελάω; Γιατί τό εἶπε καθαρά ὁ Χριστός: «*Μή θησαυρίζετε! Κλέφτες θά μοῦν καί θά σᾶς τά πάρουν*» (Ματθ. στί 19). Βγαίνει ὁ Κύριός μου ἀληθινός...

♦ Τί κρίμα! Νά πέφτουμε στά τρία παραπτώματα, στή μνησικαχία, στήν ὑπερηφάνεια καί στή φιλαργυρία. **Παραπτώματα**, πού μᾶς κάνουν **πτώματα**.

♦ Ἄλλ' ὄχι! Ὁ ἑαυτός μας δέν εἶναι γιά νά γίνη **πτώμα**. Ἀνήκει στό **σῶμα** τοῦ Χριστοῦ.

♦ Ἀγαπήστε μέ ταπεινώσι τήν ἐλεημοσύνη. Καλή Σαρακοστή!

Δ. Α.

.....
Τίμος ἐπιστήμων μηχανικός

† Γεώργιος Λάζος

Στίς 29 Ἰανουαρίου 2022 ἔφυγε ἀπό τή ζωή αὐτή ὁ πολιτικός μηχανικός Γεώργιος Ἰω. Λάζος. Εἶχε ἀποσπάσει τήν ἐκτίμησι ὅσων συνεργάτηκαν μαζί του. Γεννήθηκε στά Βίλλια Ἀττικῆς τό 1946. Ὁ πατέρας του Ἰωάννης, ἀριστοτέχνης οἰκοδόμος, τοῦ μετέδωσε τό μεράκι γιά γερό καί σωστό κτίσιμο, ἀλλά καί τίς χριστιανικές ἀρχές τῆς **τιμότητας** καί τῆς ἀξιοπρέπειας. Σπούδασε στό Μετσόβειο

Πολυτεχνεῖο. Στήν νεανική του ζωή ὠφελήθηκε πολύ ἀπό τή **Χριστιανική** κίνησι καί γιά ἕνα διάστημα χρημάτισε ὀμαδάρχης χριστιανικῆς ὀμάδας.

• Τόν γνώρισα ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Νικαίας Γεώργιο, πού τόν ἀγαποῦσε σάν παιδί του. Ἐντύπωσι μοῦ ἔκανε ἡ ἐμπιστοσύνη, μέ τήν ὁποία περιέβαλε τόν νεαρό τότε (δεκαετία τοῦ '80) μηχανικό καί ἐργολάβο. Ἀπό τά πρῶτα του ἔργα ἦταν ἡ κατασκευὴ τῆς Μητροπ. Νικαίας στή Σεφάρνη-Βοιωτίας.

• Στή συνέχεια ἡ γνωριμία μου μαζί του ἐξελίχθηκε σέ φιλία. Ἀγαποῦσε τήν Ἐκκλησία, ὅχι μόνο οἰκοδομικά, ἀλλά καί πνευματικά. Ἡ ναοδομική του τεχνική ἦταν ἀπαράμιλλη. Πρό παντός ὁμως ἡ ἐπαγγελματική του τιμότητα, ἰδίως στίς οικονομικές συναλλαγές γιά τά ἔργα πού τελοῦσε. Ὅσες ἐπανεξετάσεις κι ἄν ἔκανε κάποιος γιά τό λογαριασμό πού ἐνεφάνιζε γιά τήν ἐργασία του, οὔτε ἕνα εὐρῶ δέν θά εὑρίσκε ὅτι ἔχει κρεῶσει παρά πάνω!

• Πάνω ὁμως ἀπό ὅλα ὁ μακαριστός μηχανικός μας ἦταν ἄνθρωπος σωστῆς συνεργασίας καί ἐντίμου ἀκεραιότητας. Φίλος εἰλικρινής. Ἡ φιλία του φαινόταν καί ἀπό τό ἐνδιαφέρον του καί ἀπό τήν ἀνιδιοτέλεια μέ τήν ὁποία προσέφερε τίς τεχνικές του γνώσεις, ἀλλά καί ἀπό τό εὐχάριστο ὕφος του.

• Ὁ μακαριστός φίλος μας δοκιμάστηκε ἀπό τήν ἐπάρατο νόσο. Τελικά ἔπαψε νά μιλά καί νά γελά! Ἄντ' αὐτοῦ ὁμως μιλοῦν οἱ «**λίθοι**» πού οἰκοδόμησε. «*Καί οἱ λίθοι κεκράξονται*», εἶπεν ὁ Κύριός μας (Λουκ. ιθ' 40). Οἱ πολλοί ναοί καί τά πολλά εὐαγῆ ἐκκλησιαστικά ἰδρύματα πού ἔκτισε, θά μιλᾶνε γιά τόν ἄριστο μηχανικό καί τεχνίτη Γεώργιο Λάζο. Καί ἡ ἀγαθή μνήμη του θά χαμογελά.

• Τώρα, ἀγαπτέ φίλε, ἄλλη οἰκοδομή σέ φιλοξενεῖ. Ἔτσι θέλουμε νά πιστεύουμε καί νά ἐλπίζουμε, ὅτι ἡ «*ἀχειροποίητος οἰκία*» (Β' Κορ. ε' 1) τοῦ Οὐρανοῦ ὑποδέχτηκε τήν τιμία ψυχή σου.

Ἀρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἡ προσευχή τῆς Ἐκκλησίας

Ἵδιος ὁ Κύριος εἶναι ὑπόδειγμα προσευχῆς καὶ διδάσκαλος προσευχῆς. Εἶναι καὶ πρότυπο προσευχομένου καὶ ὁ ἀναφερόμενος στὸν τρόπο τῆς προσευχῆς. Εἶναι ὁ ἐδραιώσας τὸ ἔργο τῶν μαθητῶν Του, ἀλλὰ καὶ τὴν λατρεία τῆς Ἐκκλησίας Του, πάνω στὴ **δύναμι τῆς προσευχῆς**.

- Ἡ προσευχή, ὡς γνωστόν, εἶναι καὶ **δοξολογία** καὶ **εὐχαριστία** καὶ **δέησις**. Καὶ τὰ τρία εἶδη τὰ βλέπουμε καὶ στίς προσευχές, πού ἀπευθύνει (ὁ Κύριός μας) πρὸς τὸν Οὐράνιο Πατέρα, καὶ στίς προσευχές πού δίδαξε στοὺς μαθητές Του καὶ στὴν ἐκκλησιαστικὴ σύναξι, στὴ θεία Λειτουργία.

- Ὅταν οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴν πρώτη ἀποστολή τους (Λουκ. ι' 1-16) ἐπέστρεψαν χαρούμενοι ἀφοῦ «*καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσονταν στοῦ λόγου τους*», ὁ Χριστὸς τοὺς εἶπε: «*Μικρὴ ἡ χαρὰ σας, πού μέ τὴ δύναμι τοῦ ὀνόματός μου τὰ πονηρὰ πνεύματα ὑποτάσσονται σέ σᾶς. Ἡ μεγάλη χαρὰ σας θὰ εἶναι ὅταν τὰ ὀνόματά σας θὰ γραφοῦν στοὺς οὐρανοὺς*» (Λουκ. ι' 20). Καὶ τότε ὁ Ἵδιος μέ ἀπερίγραπτη χαρὰ ἀνέπεμψε δοξολογικὴ προσευχή πρὸς τὸν Πατέρα: «*Ἐξομολογοῦμαι σοι, πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρινες ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψες αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ Πατήρ ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου*» (Λουκ. ι' 21. ἰδέ καὶ Ματθ. ια' 25-26).

- Ἡ **δοξολογία** τῆς προσευχῆς τοῦ Κυρίου μπῆκε στὴ λειτουργικὴ μας παράδοσι ὡς τρόπος ἀρχῆς κάθε ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, καὶ ἰδίως τῆς θείας Λειτουργίας: «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*».

- Προσεύχεται ὁ Κύριος! Ἀλλὰ καὶ διδάσκει τοὺς μαθητές Του καὶ τοὺς πιστοὺς ὅλων τῶν αἰώνων τὸ πῶς πρέπει νὰ προσεύχωνται, τὸ πῶς νὰ ὑποβάλουν τὰ αἰτήματά τους στὸν Οὐράνιο Πατέρα. Τὸ γνωστότερο προσευχητικὸ διδακτικὸ κείμενο εἶναι ἡ γνωστὴ **Κυριακὴ προσευχή** (τὸ «Πάτερ ἡμῶν»). Στὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιο (στ' 9-13) ἡ Κυριακὴ προσευχή ἐντάσσεται στὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὁμιλία. Στὸ κατὰ Λουκᾶν (ια' 2-4) παρατίθεται ὡς ἀπάντησις στὴν παράκλησι ἐνός ἐκ τῶν μαθητῶν Του. Ἡ παράκλησις: «*Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι*» (Λουκ. ια' 1).

Στὸ κείμενο τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου ἡ μοναδικὴ αὐτὴ προσευχή καταλήγει: «*Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν*» (Ματθ. στ' 13).

- Ἡ Κυριακὴ προσευχή ἔχει κύρια θέσι σέ **ὄλες τίς ἀκολουθίες** τῆς Ἐκκλησίας. Δεσπόζει μάλιστα στὴ **θεία Λειτουργία**, στίς πρὸ τῆς θείας Κοινωνίας στιγμές. Καὶ ἀπευθύνεται στίς στιγμές αὐτές ἀπὸ ὄλο τὸ ἐκκλησίασμα γιὰ τίς δύο ἀπὸ ὄλες τίς αἰτήσεις. Ἡ **μία**: «*Τὸν Ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον*» (ἐν προκειμένῳ αἰτούμεθα τὸν οὐράνιο Ἄρτον, τὴν θεία Κοινωνία). Ἡ **ἄλλη**: «*Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν*». Βασικὴ προϋπόθεσις νὰ εἰσακουσθῇ ἡ προσευχή μας εἶναι τὸ νὰ **σνγχοροῦμε** τὰ ὄσα ἄλλοι μᾶς ἔχουν τυχόν κάνει. Ἔτσι λέει ὁ Κύριος: «*Καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι*

μενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καί ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ἀφῆ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν» (Μάρκ. ια΄ 25).

• Δύο στοιχεία τῆς χριστιανικῆς προσευχῆς, πού ἀναδεικνύονται ἀπό τή διδασκαλία τοῦ Κυρίου, εἶναι ἡ ἀποφυγή στήν προσευχή ἀφ' ἑνός μὲν τῆς **ὑποκρισίας**, ἀφ' ἑτέρου δέ τῆς **«βαττολογίας»**. «Ὅταν προσεύχη, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί... (πού προσεύχονται) ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις· ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τόν μισθόν αὐτῶν... Προσευχόμενοι δέ μή βαττολογήσητε ὥσπερ οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσι γάρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται... Οἶδε γάρ ὁ Πατήρ ὑμῶν ὃν χρεῖαν ἔχετε πρό τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν» (Ματθ. στ' 5-8).

• Δείγμα ὑποκριτικῆς προσευχῆς εἶναι τοῦ **Φαρισαίου** τῆς γνωστῆς παραβολῆς (Λουκ. ιη΄ 10-14). Ἡ **προσευχή**, εἴτε σύντομη εἶναι, εἴτε ἐκτενής, συνοδεύεται πάντοτε ἀπό τήν **ταπεινοφροσύνη**. Διαφορετικά ἀποτελεῖ ἐπίδειξι πρὸς ἀπόσπασι ἐπαίνων καί θαυμασμοῦ. Ἡ δέ **«βαττολογία»** μπορεῖ νά ἐρμηνευθῆ ὡς μωρολογία, ὡς πολυλογία, ὡς φλυαρία, ὡς κενολογία, ὡς ἐπανάληψι τῶν ἴδιων λέξεων». Ἡ «βαττολογία» δέν εἶναι ἀπαραίτητα συντόμευσις τῆς προσευχῆς. Οἱ ἀκολουθίες καί οἱ λειτουργικῆς προσευχῆς πρέπει δολόκληρες νά λέγωνται. Ἄρκει νά λέγωνται **ταπεινά**, μέ **προσοχή** καί **προσήλωσι**, μέ ἀγαλλίασι καρδιᾶς. Ἦλλωστε ὁ Κύριος «ἦν διανικτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ» (Λουκ. στ' 12).

Μέτρο σωστῆς προσευχῆς δέν εἶναι τό μήκος τῶν λεγομένων ἢ τῶν ψαλλομένων, ἀλλ' ἡ καρδιακή καί νοητή ἀγαλλίασις, σύμφωνα μέ τό Παῦλειο: «Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι καί τῷ νοῖ» (Α΄ Κορ. ιδ' 15).

• Ἡ βεβαιότητα, πού παρέχει ἡ προσευχή στόν προσευχόμενο δηλώνεται καί μέσα ἀπό τή διδασκαλία τοῦ Κυρίου περὶ προσευχῆς. Λέει ὁ Κύριος (Ματθ. ζ' 7-11):

«Αἰτεῖτε καί δοθήσεται ὑμῖν,

ζητεῖτε καί εὐρήσετε,

κρούετε καί ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

Πᾶς γάρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει

καί ὁ ζητῶν εὐρίσκει

καί τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

Ἦ τίς ἐστίν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐάν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον,

μή λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;

Ἦ ἐάν ἰχθύν αἰτήσῃ, μή ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν,

πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;».

• Στό κατά Λουκᾶν ἡ συγκεκριμένη διδασκαλία ἀκολουθεῖ μετά ἀπό τήν Κυριακή προσευχή. Θά μπορούσε νά θεωρηθῆ ὡς ἐπιστέγασμά της. Ἐντύπωσι προκαλεῖ ἡ παραλλαγή τοῦ κειμένου στό κατά Λουκᾶν, ὅπου μαρτυρεῖται, ὅτι ὁ «οὐράνιος Πατέρας θά δώσῃ τό Ἅγιον Πνεῦμα» σέ ὅσους τό ζητήσουν μέ τήν προσευχή.

• Ἡ προσευχή, διά τῆς ὁποίας ὁ Θεός παρέχει στοὺς προσευχομένους τό Ἅγιον Πνεῦμα, εἶναι ἡ κατ' ἐξοχήν **«λειτουργική προσευχή»**. Αὐτό φαίνεται καί ἀπό τή συγκλονιστική ἱκεσία τοῦ προεστῶτος εὐθύς ὡς ὑψώση τά πρὸς ἁγιασμόν τίμια δῶρα λέγοντας: «*Τά Σά ἐκ τῶν Σῶν Σοί προσφέρομεν κατά πάντα καί διά πάντα*». Μέ τήν ἀκολουθοῦσα προσευχή θά κλείσουμε τό παρόν: «*Παρακαλοῦμέν Σε καί δεόμεθα καί ἱκετεύομεν· Κατάπεμψον τό Πνεῦμά Σου τό Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς καί ἐπί τά προκειμένα Δῶρα ταῦτα...*».

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

“Άγιος ό Νόμος, άγιώτερη ή Χάρις

Ρωμ. ζ' 9-13

“Επικίνδυνο, όταν υποβόσκει (στ. 9)

Ο Νόμος τής Παλαιάς Διαθήκης είχε παιδαγωγικό χαρακτήρα. Ήταν και θεραπευτική άγωγή, μόνο, πού δέν μπορούσε νά ολοκληρώση τί θεραπεία, άφου ό Χριστός, ό μόνος Λυτρωτής, δέν είχε άκόμα έλθει στόν κόσμο.

Επιμένει ό άπόστολος Παύλος στό θέμα του Νόμου. Δείχνει, πάλι γιά λόγους παιδαγωγικούς, τήν άδυναμία του Νόμου νά σώση. Θέλει νά μεταπέιση όσους σταματούσαν στό Νόμο και δέν προχωρούσαν σπή Χάρι. Αναποδογύριζαν οί ψευδάδελφοί τούς ρόλους. Έδιναν πρωτεύοντα ρόλο στό Μωσαϊκό Νόμο και περιφρονούσαν τήν Χάρι.

● Κάποτε δέν υπήρχε ούτε ό Μωσαϊκός Νόμος. Καί όμως τιμώρησε ό Θεός τήν προκλητική άμαρτία και σπήν περίπτωσηί των συγχρόνων του Νώε και σπήν περίπτωσηί των Σοδόμων. Διότι είχαν παραβή μέ προκλητική ασέβεια τόν έμφυτο ήθικό νόμο.

● Αν εκείνοι ήσαν αναπολόγητοι, πόσο μάλλον αναπολόγητοι ήσαν οί άνθρωποι, όταν πήραν τόν γραπτό ήθικό Νόμο, τόν Μωσαϊκό! Όταν κάποιος γνωρίζη τό σωστό και τό τσαλαπατά, είναι αναπολόγητος. Όταν κάποιος άκουσε τόν ίδιο τό Θεό και άσέβησε στόν λόγο Του, αυτός είναι αναπολόγητος.

● Πολύ περισσότερο αναπολόγητοι ήσαν και είναι φυσικά όσοι άκουσαν τόν τέλειο Νόμο, τό Ευαγγέλιο του Ήσου Χριστού. Γι' αυτό και ό Κύριος τονίζει τό αναπολόγητο, μόνο και μόνο διότι άκουσαν τόν τέλειο λόγο Του, τήν Άλήθεια, και τήν περιφρόνησαν: «Είμή ήλθον και έλάλησα αυτοίς, άμαρτίαν ούκ

είχον· νυν δέ πρόφασιν ούκ έχουσι περί τής άμαρτίας αυτών» (Ίωάν. ιε' 22).

Ο νόμος του Θεού φέρνει στό φώς μικρόβια, πού υποβόσκουν και είναι άόρατα, άρα ύπουλα και θανατηφόρα. Η πληγή, πού φαίνεται, αντιμετωπίζεται. Η πληγή, πού υποβόσκει κάτω άπό φαινομενικά καθαρό σώμα, είναι λίαν επικίνδυνη. Ο Νόμος φέρνει σπήν επιφάνεια τήν πληγή. Μέ τό Νόμο φαίνεται σάν νά αναζη ή άμαρτία. Άλλ' αυτό είναι ή αρχή τής θανατώσεως τής άμαρτίας. Αν τό θηρίο δέν τό βγάλης άπό τί φωλιά του, πώςθά τό σκοτώσης;

Υστερα άπό αυτά κατανοούμε τόν έπόμενο στίχο τής προς Ρωμαίους: «Εγώ δέ έζων χωρίς νόμου ποτέ· έλθούσης δέ τής έντολής ή άμαρτία άνέζησεν» (στ. 9). Δηλαδή: Καί εγώ άλλοτε ζούσα χωρίς νόμο. Άλλ' όταν ήλθε ή έντολή, ή άμαρτία ζωντάνεψε.

Είναι κανείς, πού άγανακτεί έναντίον τής άκτινολογικής ή μικροβιολογικής εξέτάσεως, πού φανερώνουν άγνωστες εκ πρώτης όψεως άσθένειες; Είναι κανείς, πού θεωρεί τούς ειδικούς ιατρούς υπεύθυνους γιά τί νόσο του;

● Ο άκτινολόγος προκαλεί τήν πνευμονία ή τί φυματίωση, πού έδειξε ή εξέταση; Άσφαλώς όχι. Ο άκτινολόγος άπλώς διαπιστώνει, ότι ζή κάποια άσθένεια. «Ανέζησεν» (στ. 9) ή άσθένεια, πού φαινόταν άνύπαρκτη.

● Ο μικροβιολόγος προκαλεί τό σάκχαρο ή τί κοληστερίνη, πού έδειξε ή εξέταση; Όχι. Άπλώς ό μικροβιολόγος έντοπίζει κάτι κρυφό. Τό φέρνει σπήν επιφάνεια. Τό άνέζησε» (στ. 9).

Φαντασθήτε κάποιο διαβητικό νά διαμαρτύρεται γιά τόν μικροβιολόγο:

—Τί ἤθελα ἐγὼ καὶ πίναινα; Καλὰ δὲν ἤμουν, πού δὲν ἤξερα τί ἔχω καὶ μπορούσα νὰ τρώω ὅ,τι θέλω. Τώρα μὴ τὸ ἕνα, μὴ τὸ ἄλλο!»!

Ἔτρωγε. Δέν τὸ θεωροῦσε κακό. Καὶ ὅμως, ἦταν κακό. Ἄπλῶς δέν τὸ γνώριζε. Ἔτσι καὶ ἡ ἁμαρτία. Πάντοτε ἦταν κακή. Ἄπλῶς δέν τὴ γνωρίζαμε.

Δόξα τῷ Θεῷ! ἔχουμε τώρα δυνατότητα νὰ βάζουμε τὸν ἑαυτὸ μας κάτω ἀπὸ τὸ μικροσκοπιο τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἁμαρτία «ἀναζῆ», ἔρχεται σπὴν ἐπιφάνεια. Συνειδητοποιοῦμε τὸν κίνδυνο. Λαμβάνουμε τὰ μέτρα μας. Κάνουμε τὴ δίαίτια, πού ἐπιβάλλεται, τὸν κανόνα τὸν πνευματικό. ἔχουμε τώρα δυνατότητα νὰ ὑποβάλουμε τὴν καρδιά μας σπὴν ἀκτινογραφία τῆς αὐτογνωσίας, ἢ μᾶλλον τῆς θεογνωσίας. Διαπιστώνουμε κακές ἐπιθυμίες, κρυφὰ πάθη. «Ἀναζῆ» ἡ ἁμαρτία, ἔρχεται σπὴν ἐπιφάνεια. Μποροῦμε νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουμε.

Νὰ γιατί εἴμεθα ἀναπολόγητοι, πού δὲν ἐλέγχουμε τὸν ἑαυτὸ μας, πού δὲν διακρίνουμε τὰ πάθη μας, πού δὲν προσερχόμεθα σπὴν χάρι τῶν θείων μυστηρίων.

Ἀντί γιὰ ζωὴ, ὁ θάνατος (στ. 10-11)

Ἡ Νόμος τὴν ἤδη ὑπάρχουσα ἁμαρτία, τὴν φέρνει στὸ φῶς. Ξυπνάει τὴ συνείδησι. Κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ «ψάχνεται», νὰ ἐρευνᾷ τὸ εἶναι του, νὰ βρῆσκ τὴν ἀτέλειές του. Βεβαίως, αὐτὴ ἡ ἐρευνα καὶ ἡ «ἀνακάλυψις» δέν ὠδηγοῦσε ἀπαραίτητα καὶ σπὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ κακό, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἄλλο θέμα. Μιλᾶμε γιὰ τὸν Μωσαϊκὸ Νόμο σπὴν περίοδο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Κάλυπτε κάπως τὸ πρῶτο μέρος τῆς πνευματικῆς θεραπείας τοῦ ἀνθρώπου, τὸ διαγνωστικό. Βοηθοῦσε νὰ βρῆσκουμε τὴν ἁμαρτία. Γι' αὐτὸ καὶ λέει σπὴν συνέχεια τῆς Ἐπιστολῆς ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον, καὶ εὗρέθη μοι ἡ ἐντολή ἢ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον» (στ. 10). Δηλαδή: Καὶ ἐγὼ πέθανα. Καὶ ἔτσι ἡ ἐντολή, πού ἦταν γιὰ ζωὴ, αὐτὴ συνέβη νὰ μοῦ προσενήσῃ θάνατο.

«Εὗρέθη», ὅτι ἡ ἐντολή γέννησε τὴν ἁμαρτία καὶ τὸ θάνατο. Δέν λέει, ὅτι ἡ ἐντολή ἔγινε θάνατος. Λέει: «Εὗρέθη μοι ἡ ἐντολή ἢ εἰς ζωὴν εἰς θάνατον» (στ. 10). Ὁ Θεὸς θέλει τὴ ζωὴ μας. Κι ὅχι ἀπλῶς τὴ ζωὴ μας, ἀλλὰ τὴν εὐτυχι-

σμένη καὶ αἰώνια ζωὴ μας. Θέλει νὰ ζήσουμε παντοτινὰ μαζί Του. Αὐτὸ δὲν μπορούσε νὰ γίνῃ, ἂν καὶ ὁ ἄνθρωπος δέν τὸ ἤθελε. Καὶ δόθηκε ἡ ἐντολή ὡς ἄσκησις ἐλευθερίας. Δόθηκε γιὰ ζωὴ. Κι ἐμεῖς ἀντὶ νὰ βροῦμε τὴ ζωὴ, βρήκαμε μπροστὰ μας τὸ θάνατο; Πῶς; Μὲ τὴν παράβασιν τῆς ἐντολῆς.

«Εὗρέθη μοι ἡ ἐντολή ἢ εἰς ζωὴν εἰς θάνατον» (στ. 10). Κάτι παρόμοιο συμβαίνει μὲ πολλὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ.

- Μᾶς δίνει τὴν ἐλευθερία. Ἀντὶ νὰ κατακτίσουμε τὴν κορυφὴ τῆς ἀνεξαρτησίας, κερδίζουμε τὴν ἀλυσίδες τῆς ἐξαρτήσεως.

- Μᾶς δίνει τὴν εὐφροσύνη. Ἀντὶ μ' αὐτὴν νὰ προοδεύσουμε πνευματικά, ἐξελισσόμεθα σὲ πανουργία καὶ δολιότητα.

- Μᾶς δίνει τὴν αἰσθητικὴ καὶ τὰ μέλη μας. Ἀντὶ μ' αὐτὰ νὰ ἐργασθοῦμε τὸ καλὸ, τὰ χρησιμοποιοῦμε ὡς φονικά ὄργανα.

- Μᾶς δίνει τὰ ἐπιτεύγματα τῆς τεχνολογίας. Ἀντὶ αὐτὰ νὰ συμβάλλουν σπὴν εὐτυχία, χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὸν ὄλεθρο.

Φάρμακο γιὰ τὴ ζωὴ, χρησιμοποιεῖται κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε προκαλεῖ τὸ θάνατο. Κάτι τέτοιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ἐντολή, μὲ τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ. Δόθηκε γιὰ ζωὴ. Μὲ τὴν παράβασιν γίνεται ἀφορμὴ θανάτου. Ἀλλὰ τῆς παραβάσεως ὑπεύθυνοι εἴμεθα ἀποκλειστικά ἐμεῖς. Δέν εἶναι ὁ νόμος. «Εὗρέθη μοι ἡ ἐντολή ἢ εἰς ζωὴν εἰς θάνατον» (στ. 10).

Ἡ ἁμαρτία, ὡς ὄργανο τοῦ ὄφους, τοῦ Διαβόλου, εἶναι κι αὐτὴ δολιὰ. Μᾶς ἀπατᾷ. Αὐτὸ συνέβη μὲ τὸν πρῶτο ἄνθρωπο. Αὐτὸ ἐξακολουθεῖ νὰ συμβαίνει πάντοτε, μὲ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους. Λέει σπὴν ἐπόμενο στίχο ὁ ἀπ. Παῦλος: «Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέ με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν» (στ. 11). Δηλαδή: Naί, ἡ ἁμαρτία ἔλαβε ἀφορμὴ ἀπὸ τὴν ἐντολή καὶ μὲ ἐξαπάτησε, καὶ ἔτσι μὲ τὴν παράβασίν της μὲ θανάτωσε.

Ἡ ἀπάτη πῶς συντελεῖται; Εἴτε μὲ τὴ διαστροφὴ τῆς ἐντολῆς. Εἴτε μὲ τὴ ραθυμία. Εἴτε μὲ τοὺς πειρασμούς, πού ὀδηγοῦν σὲ παράβασιν τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ.

Τὸ γεγονός εἶναι ἕνα, ὅτι δέν φταίει ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀτελής ἔστω τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, γιὰ τὸ δρόμο, πού ὁ ἄνθρωπος ἐπέλεξε.

Ἅγιος ὁ Νόμος (στ. 12)

Δέν εἶναι ἀξιοκατάκριτος ὁ Νόμος. Ἀντίθετα, εἶναι ἀξιοθαύμαστος. Γιά τήν ἐποχή του. Νόμιζαν πολλοί, ὅτι ὁ Παῦλος, πού ἀγωνιζόταν γιά τήν κατάργησι νεκρῶν τύπων, δέν συμπαθοῦσε τό Νόμο. Νόμιζαν, ὅτι καταδίκαζε τό Νόμο ὡς κακόν. Μά κάτι τέτοιο θά ἦταν βλασφημία κατά τοῦ Θεοῦ, πού ὅ,τι δίνει, εἶναι καλό. Ὁ Παῦλος πρὸς ἄρσι καί τῆς τελευταίας παρεξηγήσεως, σπεύδει νά δηλώσῃ, ὅτι ὁ Νόμος αὐτός καθ' ἑαυτὸν εἶναι ἅγιος. «*Ὁ νόμος ἅγιος, καί ἡ ἐντολή ἁγία καί δικαία καί ἀγαθή*» (στ. 12). Δηλαδή: Ὡστε ὁ νόμος εἶναι ἅγιος, καί ἡ ἐντολή εἶναι ἁγία καί δικαία καί καλή.

Μιλᾷ γιά τό Μωσαϊκό Νόμο, πού ἦταν ἅγιος, ἀλλ' ὄχι τέλειος. Ὁ Νόμος ἦταν σπίν παλαιά ἐποχή καί ἀξιοθαύμαστος καί ἀξιόμιμητος, ἄν καί ἀδυνατοῦσαν οἱ ἄνθρωποι νά τόν ἐφαρμόσουν. Ὁ ἴδιος ὅμως Νόμος σπίν ἐποχή τῆς Καινῆς Διαθήκης, εἶναι μέν ἀξιοθαύμαστος, ἀλλ' ὄχι ἀξιόμιμτος.

- Θαυμάζουμε τόν τρόπο, πού φωτίζονταν οἱ ἀρχαῖοι, ἀλλ' ἐμεῖς σήμερα δέν τόν μιμούμεθα. Ἔχουμε τελειότερο φωτισμό.

- Θαυμάζουμε τόν τρόπο, πού μετακινούνταν οἱ ἀρχαῖοι, ἀλλ' ἐμεῖς σήμερα δέν μιμούμεθα τά δικά τους μέσα συγκοινωνίας. Ἔχουμε τελειότερα. Ἔτσι καί μέ τό Νόμο. Ἦταν ἅγιος γιά τήν ἐποχή του. Ἄν καί μετά τό Νόμο, οἱ ἄνθρωποι ἦσαν κακοί, σ' αὐτό μόνο ὁ Νόμος δέν φταίει. Ἀλλά πῶς κακοί καί ἐπικίνδunami ἦσαν οἱ ἰουδαῖζοντες, πού ἤθελαν νά καταδικάσουν καί τοὺς χριστιανούς ἀκόμα στά στενά πλαίσια τοῦ Νόμου, νά τοὺς ὑποτάξουν στή σκλαβιά τοῦ Νόμου. Ἔμοιαζε σάν νά καταδικάζεις ἕνα ἀσθενῆ νά παίρνῃ μόνο ἀσπιρίνη, ἐνῶ ὑπάρχει τό τέλειο φάρμακο καί ὁ τέλειος γιατρός, γιά νά θεραπευθῇ ὀλοκληρωτικά.

Ὁ πὸ ἀμαρτωλός (στ. 13)

Τό συμπέρασμα γιά τή σχέση Ἀμαρτίας - Νόμου ἐξάγεται στόν ἐπόμενο στίχο. Ὁ Παῦλος γιά μία ἀκόμη φορά μέ ἀπόλυτο καί ὀρμητικό τρόπο ἀποκλείει τό συμπέρασμα, πού θά μπορούσαν οἱ διαστρεβλωτές νά βγάλουν, ὅτι, δηλαδή, ὁ ἀγαθός Νόμος ἐγένε ἀμαρτία καί

θάνατος. Αὐτό ἰσοδυναμεῖ μέ ἀσέβεια. Δέν μπορεῖ ὁ Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ἀγιότητας καί τῆς ζωῆς, νά εὐθύνεται, ἔστω καί ἐμμέσως, γιά τήν ἀμαρτία καί τό θάνατο. Δέν θά φορτώνουμε, εἶπαμε, ὅσα ἐμεῖς μέ τήν κακή χρῆσι τῆς ἐλευθερίας μας τελοῦμε, στόν τέλειο καί ἀναμάρτητο Θεό.

Ὁ Θεός βλέπει, ἀνέχεται, παρατείνει τό ἔλεός Του, προσφέρει τή βοήθειά Του, μᾶς δοκιμάζει, ἀλλά ποτέ δέν ἔχει εὐθύνη γιά τό κακό, πού ἡ προαίρεσίς μας ἐπιλέγει καί κάνει. «*Τό οὖν ἀγαθόν ἐμοί γέγονε θάνατος; Μή γένοιτο· ἀλλά ἡ ἀμαρτία, ἵνα φανῇ ἀμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολήν ἀμαρτωλός ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς*» (στ. 13). Δηλαδή: Θά πῆτε: Τό καλό ἐγένε σέ μένα θάνατος; Μή γένοιτο νά ὑποστηρίξῃ κανεῖς τέτοιο πρᾶγμα! Τό θάνατο τόν προξενεῖ ἡ ἀμαρτία διὰ μέσου τοῦ καλοῦ (τοῦ νόμου, τῆς ἐντολῆς), γιά νά φανῇ ὡς ἀμαρτία, γιά ν' ἀποδειχθῇ ὑπερβολικά ἀμαρτωλή ἡ ἀμαρτία διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς.

- Τό ἀγαθό, ὁ Νόμος, «*οὐ γέγονεν ἐμοί θάνατος*». Ὁ θάνατος γεννήθηκε ἀπ' τήν ἀμαρτία, πού ὄχι ἀπλῶς ἐντοπίζει ὁ ἀγαθός Νόμος, ἀλλά καί τήν ἀποκλείει.

- Ἡ ἀμαρτία φαίνεται πόσο μεγάλο κακό προκαλεῖ μόνο μέ τό μικροσκόπιο τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ, ἀκόμα κι ἄν εἶναι ὁ ἔμφυτος καί ἄγραφος. Λέει χαρακτηριστικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ἴνα γένηται καθ' ὑπερβολήν ἀμαρτωλός ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς*». *Τουτέστιν, ἵνα φανῇ ἡλικόν κακόν, ἡλικός ὄλεθρος ἡ ἀμαρτία· τοῦτο δέ διὰ τῆς ἐντολῆς ἐδείχθη. Ἐκ τούτων καί τήν ὑπεροχήν δείκνυσι τῆς χάριτος πρὸς τόν νόμον· τήν ὑπεροχήν, οὐ τήν μάχην*» (Ε.Π.Ε. 17,112). Μετάφρασις: Λέει ὁ Παῦλος, ὅτι μέ τήν ἐντολή φάνηκε ὑπερβολικά ἀμαρτωλή ἡ ἀμαρτία. Δηλαδή, γιά νά φανῇ πόσο μεγάλο κακό, πόση μεγάλη καταστροφὴ εἶναι ἡ ἀμαρτία, δόθηκε κανόνας ὁ Νόμος. Μέ τά λόγια αὐτά δείχνει καί τήν ὑπεροχή τῆς χάριτος ἔναντι τοῦ Νόμου. Τήν ὑπεροχή, ὄχι τήν ἀντίθεσι.

Ἅγιος ὁ Νόμος. Ἀγιώτερη, ἀπείρως ἀγιώτερη ἡ Χάρις, ἀφοῦ ἡ Χάρις δέν ἐντοπίζει ἀπλῶς τό μικρόβιο, ἀλλά καί τό ἐξοντώνει. Δέν μᾶς θυμίζει μόνο τήν ἀμαρτία, ἀλλά τήν συνειδητοποιημένη ἀμαρτία τήν συγχωρεῖ.

Δ. Γ. Α.

Ἐλεύθεροι ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ὁρθοδοξία: Ἐρευνα καὶ θέα

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ὁ Χριστός καὶ οἱ ἄνθρωποι μαζί Του, τότε στοῦ εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας βλέπουμε τὸν Χριστὸ νὰ προσλαμβάνη τοὺς πρώτους μαθητές. Νὰ σχηματίζη τὴν Ἐκκλησία, πού εἶναι πρόσωπα πολλά πάνω καὶ γύρω ἀπὸ τὸ Ἕνα Πρόσωπο, τὸν Θεάνθρωπο Κύριο. «Ἡθέλησεν ἐξελεῖν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ εὐρίσκει Φίλιππον» (Ἰωάν. α' 44).

- Ἄν ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ Ἀποστολική ομάδα, ἡ Ἀποστολική ἀκολουθία, τότε τὸ προσκλητήριό Του εἶναι οἱ δύο λέξεις: «Ἀκολουθεῖ μοι» (στ. 44).

- Ἄν ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἱεραποστολή, τότε βλέπουμε τὸν ἱεραποστολικὸ ζῆλο τοῦ Φιλίππου. Ἱεραποστολή σημαίνει *μετάδοσις*. Χριστός, πού παραμένει μόνο δικό μας κτήμα, εἶναι... ἀχρηστος! Ὁ Ἰησοῦς Χριστός μεταδίδεται. Ὁ Φίλιππος βρίσκει τὸν φίλο του τὸν Ναθαναήλ καὶ τοῦ μεταδίδει τὸ Φῶς, τὴν Ἀλήθεια: «Ἐύρηκαμεν Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ» (στ. 46).

- Ἄν ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ὁ Χριστός τῆς Γραφῆς, τότε ὁ Φίλιππος εἶναι ὁ κήρυκας τοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ. Γιατί δέν ὑπάρχει Χριστός χωρὶς Γραφή. Δέν ὑπάρχει Ὁρθοδοξία χωρὶς Ἁγία Γραφή. Δέν ὑπάρχει *Παράδοσις* τῆς Ἐκκλησίας, πού δέν στηρίζεται στὴν Ἁγία Γραφή: «Ὁν ἔγραψε Μωυσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφήται...» (στ. 46).

- Ἄν ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἔμπονος ἔρευνα καὶ ἀποκάλυψις, τότε στοῦ πρόσωπο τοῦ Ναθαναήλ βλέπουμε καὶ τὰ δύο. Ὁ Ναθαναήλ δέν εἶναι ὁ εὐπιστος. Μέσα του ἔχει ἐρωτηματικά: «Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθόν εἶναι;» (στ. 47). Δέν μπορεῖ ἀπὸ μακρυνὰ νὰ δεχθῆ κάτι πού

τοῦ λέει ἄλλος, ἔστω κι ἂν αὐτός εἶναι ὁ φίλος του ὁ Φίλιππος. Ἡ ἀμφιβολία ὁμῶς σέ λίγο θά γίνη προσωπική *ἐμπειρία*. Στὴν Ὁρθοδοξία ἔχουμε ἐμπειρία. Τὸν βλέπουμε καὶ Τὸν ζοῦμε τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Προτείνει ὁ Φίλιππος στοῦ Ναθαναήλ προσωπική *ἐρευνα καὶ θέα*: «Ἐρχου καὶ ἴδε!» (στ. 47).

Ἥρωες τοῦ 1821 πολύτεκνοι

Ἡν 25η Μαρτίου καλούμεθα καὶ πάλι νὰ τιμήσουμε τοῦ ἥρωες τοῦ 1821, πού ἀγωνίστηκαν ὑπεράνθρωπα γιὰ τὴν ἀποτίναξη τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ τόπου μας. Αὐτός ὁμῶς ὁ τόπος, ἡ ἐνδοξη πατρίδα μας, ἡ Ἑλλάδα, κινδυνεύει ν' ἀφανισθῆ. Καλὰ κάνουμε καὶ ἐξοπλιζόμαστε καὶ μέ νέα ὄπλα μπροστὰ στὴν ἀπειλή ἀπὸ τοὺς προαιωνίους ἐχθρούς ἐξ Ἀνατολῶν. Ἀλλὰ πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, πού ἀπεργάζονται τὸν *ἀφανισμό* τῆς Ἑλλάδας ὄχι ἀπ' ἔξω, ἀλλ' ἀπὸ μέσα. Εἶναι ὅσοι ἄμεσα καὶ ἔμμεσα ἀντιστρατεύονται στὴν *παιδοποιία*.

- Τὸ *δημογραφικό* καταντὰ κυριολεκτικὰ ἐφιάλτης. Ἡ γήρανσις τοῦ πληθυσμοῦ μετατρέπει τὴ χώρα μας σέ ἕνα ἀπέραντο *γηροκομεῖο* καὶ στὴ συνέχεια ἕνα *νεκροταφεῖο*.

Τρία στοιχεῖα θά παρουσιάσουμε:

- Τὸ *ἕνα*: Τὸ 1932 οἱ γεννήσεις στὴν Ἑλλάδα ἦσαν 185.523. Καὶ οἱ θάνατοι 117.593. Τὸ 2020 οἱ γεννήσεις στὴν Ἑλλάδα ἦσαν 84.767. Καὶ οἱ θάνατοι 131.084.

Συμπέρασμα: 68.930 περισσότερες οἱ γεννήσεις ἀπὸ τοὺς θανάτους τὸ 1932. Νά πῶς μεγάλωσε καὶ ἀυξήθηκε ἡ χώρα μας!

Συμπέρασμα: 46.317 περισσότεροι οἱ θάνατοι ἀπὸ τίς γεννήσεις τὸ 2020. Νά πῶς πεθαίνει ἡ χώρα μας!

- Τὸ *δεύτερο στοιχεῖο*: Οἱ ἀγωνιστές

του 1821 δέν ἦσαν ἥρωες μόνο στὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν Τούρκων. Εἶχαν καὶ τὸν ἥρωισμό τῆς **πολυτεκνίας**. Ἡ Ἀνωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ἑλλάδος ἐξέδωσε σπουδαῖο βιβλίο τοῦ δρ θεολογίας καὶ πρώην Σχολικοῦ Συμβούλου κ. Γεωργίου Τσακαλίδη, μέ τίτλο: «**Πολύτεκνοι ἥρωες τοῦ 1821**». Πρόκειται γιὰ ἐπιστημονικὴ μελέτη. Καταγράφουμε μερικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν πολυτεκνία ὠρισμένων ἀγωνιστῶν τοῦ 1821:

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης. Ἦσαν ὀκτὼ ἀδελφία.

Ἐμμανουὴλ Παπαῦς ἀπὸ τὶς Σέρρες, πού ξεσήκωσε τὴ Μακεδονία. Εἶχε ἔνδεκα παιδιά (8 ἀγόρια καὶ 3 κορίτσια).

Γάτσος Ἀγγελῆς ἀπὸ τὴν Ἀλμωπία. Εἶχε ὀκτὼ παιδιά (3 ἀγόρια, 5 κορίτσια)

Καρατάσος Ἀναστάσιος ἀπὸ τὴ Βέροια. Εἶχε ἑπτὰ παιδιά (5 ἀγόρια καὶ 2 κορίτσια)

Βλάχος Ἰωάννης ἀπὸ τὴν Ἀττικὴ. Εἶχε ὀκτὼ παιδιά.

Καγιαφας Παναγιώτης ἀπὸ τὴ Στεμνίτσα Γορτυνίας. Εἶχε ἑννέα παιδιά (6 ἀγόρια καὶ 3 κορίτσια).

Ὀδυσσεὺς Ἀνδρουτσος ἀπὸ τὴν Ἰθάκη. Ἦσαν 5 ἀδελφία.

Μακρυγιάννης Ἰωάννης ἀπὸ τὴ Φωκίδα. Εἶχε δέκα παιδιά.

• Τὸ **τρίτο στοιχεῖο**: Ἡ μεγαλόνησος **Κύπρος**. Στὰ τελευταῖα πενήντα χρόνια, παρὰ τὶς περιπέτειες καὶ τὶς τραγωδίες τῆς, ὁ πληθυσμὸς τῆς σχεδὸν διπλασιάστηκε. Πλησιάζει τὸ ἓνα ἑκατομμύριο.

• Τὴ λύσι στὸ **δημογραφικό** τῆς Ἑλλάδος φυσικὰ δέν τὴν περιμένουμε ἀπὸ τοὺς διεστραμμένους, οὔτε ἀπὸ τὶς **ἐκτρώσεις**, οὔτε ἀπὸ ὑποστηρικτές ἢ προπαγανδιστές τῆς **ἀποφυγῆς τῆς τεκνογονίας**. Τὴ λύσι θὰ τὴν δώση ἢ ἐπιστροφή μας στὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν παντοδύναμη πρόνοιά Του.

Δικαίωμα τῶν παιδιῶν, ὄλων ὁμως τῶν παιδιῶν!

Τρία ἀδελφάκια πέθαναν σέ διάστημα δύο περίπου χρόνων. Ὅπωςδήποτε οἱ γονεῖς ἀπὸ τὴν Πάτρα ποιοῦν ἀβάστακτα. Ἄς μὴ κάνουν τὸ πένθος τους πῶς βασιανιστικό μερικοί, πού μέ ὑπονοούμενα στήνουν σεναρία ἀπίθανα.

Οἱ γιατροὶ βέβαια μποροῦν νὰ διερευνήσουν τὰ ἰατρικὰ αἷτια τῶν θανάτων τῶν τριῶν ἀδελφῶν μικρῶν κοριτσιῶν.

• Ἄν θέλουμε ν' ἀναζητήσουμε εὐθύνες συγγενικῶν προσώπων γιὰ κακοποίησι ἢ βιασμό μικρῶν παιδιῶν, κάτι τέτοιο ἐπιβάλλεται. Ναι, ὑπάρχουν πολλοὶ **σάτυροι**, πού ἐκμεταλλεύονται τὴ συγγενικὴ σχέσι καὶ πλησιάζουν μικρὰ παιδάκια. Οἱ θωπεῖες τους δέν εἶναι ἀθῶα στοργή. Εἶναι βρώμικες χειρονομίες, πού προκαλοῦν **βαρεῖς τραυματισμούς** σέ ἀθῶα πλάσματα.

• Ἄλλὰ, ἂν θέλουμε ν' ἀναζητήσουμε ὑπευθύνους ὄχι γιὰ τραυματικές ἐμπειρίες σέ μικρὰ παιδιά, ἀγόρια ἢ κορίτσια, ἀλλὰ γιὰ ἐγκληματικές πράξεις κατὰ **ζωντανῶν ἐμβρύων**, ἄς πᾶμε σέ γυναικολογικές κλινικές, ἄς ἀγανακτήσουμε κατὰ τῆς νομοθεσίας, πού ἐπιτρέπει τὸν **σφαγιασμό** χιλιάδων παιδιῶν, ἄς ξεσηκωθοῦμε ἐπὶ τέλους κατὰ τῶν ψυχρῶν δολοφόνων, κυριολεκτικὰ σφαγέων ζωντανῶν ἐμβρύων.

• Ὑποψίες ἄς μὴν ἔχουμε γιὰ δύο γονεῖς, πού ἔχασαν τρία ἀγγελούδια τους

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Υπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannsvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannsvaptistis.gr

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστερί

Ἐτησίᾳ συνδρομή:

Ἑσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: **δολ. 25.**

Καναδᾶ καὶ Αὐστραλίας: **δολλάρια 30.**

Ἐπιταγές καὶ ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

από άγνωστα μέχρι τώρα βιολογικά αίτια. Υποψίες να έχουμε κατά των γονέων εκείνων, που πληρώνουν τους **έκτρωσιολόγους** γιατρούς να κατακρεουργούν τα παιδιά τους, τα αγέννητα βρέφη τους. Όχι απλώς υποψίες, αλλά κραυγαλέα καταδίκη των σφαγέων γονέων.

- Και πρό παντός κραυγαλέα καταδίκη κατά των σφαγέων, που χρησιμοποιούν την ιατρική όχι για να θεραπεύουν, αλλά για να σκοτώνουν και να πολτοποιούν ανθρώπινες ζωές.

- Δικαιώματα δεν έχουν μόνο τα παιδιά που κακοποιούνται ή βιάζονται από σατύρους. Δικαιώματα έχουν και τα παιδιά, που οίκτρως σφαγιαζονται με τις **άμβλώσεις** (έκτρώσεις). Της πρώτης περιπτώσεως τα παιδιά είναι λίγα. Βεβαίως και για την ασέλγεια σ' ένα παιδί πρέπει ν' αντιδρούμε. Της άλλης όμως περιπτώσεως τα παιδιά είναι εκατοντάδες χιλιάδες. Πάνω από 200.000 είναι κάθε χρόνο τα παιδιά, που φονεύονται με τα ιατρικά έργαλεία έκτρωσιολόγων.

- Γιατί αυτή η **διάκριση**; Γιατί αυτός ο **ρατσισμός**; Όλα τα παιδιά ανεξαιρέτως έχουν τό **δικαίωμα** τής ζωής, τό δικαίωμα τής αγάπης, τό δικαίωμα τής στοργής. Σέ όλους ας φωνάξουμε:

—Κάτω τά χέρια από τά παιδιά!

Ἀνθρωπος; Ἀξία μηδέν!

Ἦρεῖς ἀπό τίς πολλές ὑποθέσεις ἐγκληματικοῦ χαρακτήρα, πού ἀπασχόλησαν γιά πολύ καιρό τήν κοινή

γνώμη: *Σόκ στή Θεσσαλονίκη - Ὀργή στά Χανιά - Ἀποτροπιασμός στήν Κυψέλη!* Εἶναι ἀπό τίς ὑποθέσεις, πού δέν ὑπάρχουν ὑποψίες, ἀλλ' ὑπάρχουν ἀτράνταχτες ἀποδείξεις.

- Παραθέτουμε τούς τίτλους καί γιά τίς τρεῖς ὑποθέσεις ἀπό τήν ἐφημερίδα «Τά Νέα» (14 Φεβρ. 2022): «Γυροκομείο - Κολαστήριο στά Χανιά: Στή φυλακή οἱ ιδιοκτήτριες, ἕνας γιατρός καί ἕνας ψυχίατρος» — «Πῶς δολοφόνησαν τόν ἑπτάχρονο: Τοῦ ἔβαλα μονοτική στό στόμα καί τοῦ ἔκλεισα τή μύτη μέ τά χέρια μου» — «Δολοφονία 19χρονου: Ταυτοποιεῖται τό 12ο ἄτομο. Κλειστά στόματα ἀπό τούς κατηγορουμένους».

- Τό καλούμενο «**κολαστήριο**» στά Χανιά εἶναι ἕνα Γηροκομείο, μέ τήν βαρύγδουπο ὀνομασία «**Ἁγία Σκέπη**». Δέν φαίνεται ὅμως νά σκέπαζε τίς ἀνάγκες τῶν γερόντων τροφίμων! Πάντως ἡ πραγματικότητα ξεσκέπασε τελικά τό πῶς λειτουργοῦσε ἡ ἐπιχείρησις. Κακοποίησις, ὑποσιτισμός, ἀνύπαρκτη ὑγιεινή, εἶναι μερικές ἀπό τίς ἀπάνθρωπες καταστάσεις. Οἱ «φιλοξενούμενοι» στή «δομή» ἦσαν τριπλάσιοι ἀπό ὅσους προβλέπει ἡ ἄδεια.

- Τό **ἑπτάχρονο** παιδί στήν Κυψέλη Ἀθηνῶν πέθανε ἀπό ἀσφυξία, πού προκάλεσε ὁ πατέρας του. Τό φρικιαστικό καί πρωτάκουστο εἶναι ὅτι τό κράτησαν ἄταφο στό σπίτι καί ἔκρυσαν τελικά τό σκελετό του σέ μία ἐργαλειοθήκη!

- Ὁ 19χρονος **Ἄλκης** δολοφονήθηκε ἐν ψυχρῷ στή Θεσσαλονίκη ἀπό δωδεκα-

Προσφορά Χρυσόστομικοῦ λεξικοῦ

Πνευματικό δῶρο σέ ὅσους ἀγαποῦν τούς ἁγίους Πατέρες.

- Στό Χρυσόστομικό λεξικό (5 πολυτελεῖς τόμοι) βρίσκεις σύντομη περικοπή τοῦ ἱεροῦ Χρυσόστομου γιά κάθε λέξι (κείμενο, μετάφρασις καί περικοπή). Προσφέρεται στούς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ, ἀντί γιά τήν ἀρχική τιμή τῶν 100 εὐρώ, στή μοναδική τιμή τῶν 58 εὐρώ (συμπεριλαμβάνονται καί τά ταχυδρομικά ἔξοδα).

- Παραγγελίες στά τηλέφ.: 2103212713 καί 2109765440.

μελῆ σπείρα μόνο καί μόνο διότι ἡ ποδοσφαιρική ομάδα πού ὑποστήριζε δέν ἦταν ἀρεστή στους δράστες!

• Τό θέμα εἶναι, ὅτι **ἀγρίεψαν** ἡ ἐγκληματικότητα, ἡ ἐκμετάλλευσις, ἡ κλοπή, ἡ ληστεία, ἡ οἰκογενειακή βία. Ψυχολόγοι καί δημοσιογράφοι ἀποδίδουν τήν κορύφωσι τῆς ἀγριότητος καί στήν... πανδημία! Ἐπειδή, δηλαδή, τά ὑγειονομικά μέτρα... πίεσαν κατά κάποιον τρόπο τή ζωή, γι' αὐτό ἔχουμε τό ξέσπασμα αὐτό.

• Ἄλλες ὅμως εἶναι οἱ πραγματικές αἰτίες: Ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπό τόν **Χριστό** καί τό **Εὐαγγέλιό** Του, ἡ προβολή ἀγρίων **προτύπων** ἀπό τά ἠλεκτρονικά κυρίως μέσα, ἡ **σχιζοφρένεια** πού ὄλο καί αὐξάνεται καί ἀπό τήν χρῆσι ναρκωτικῶν, τό **μίσος** καί ἡ κακότητα, ἡ **συμμοριοποιήσις** τῆς νεολαίας, ὁ θηριώδης τρόπος ζωῆς πού ἐπικρατεῖ σέ μία ἡμιμάγρια κοινωνία.

Τατσοπούλου «ἐξυπνάδες»

Τό κανάλι «Μέγα» παρουσιάζεται τηλεοπτική σειρά μέ θέμα τή ζωή τοῦ **ἀγίου Παΐσιου**. Ἡ ὅλη πλοκή του ἐλκύει ἕνα ἑκατομμύριο τηλεθεατῶν. Ὅλοι αὐτοί βέβαια εἶναι **«ἀποβλακωμένοι»**. Ἄρεσκονται νά βλέπουν **«παραμύθεια»**. Τάδε ἔφη ὁ κ. Πέτρος Τατσόπουλος, πρῶην βουλευτής. Οἱ δηλώσεις του προκάλεσαν πολλές ἀντιδράσεις. Δημοσιεύουμε μέρος τῶν δηλώσεων τοῦ Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομου:

«Μέ λαϊκίστικη ρητορεία καί ἀπαρά-

δεκτες διατυπώσεις ὁ κ. Πέτρος Τατσόπουλος προσπαθεῖ νά κατηριάσει ὅ,τι ἀφορᾷ στήν Ἐκκλησία καί τήν πίστη της. Τή φορά αὐτή βρῆκε ὡς θέμα τῆς ιδεολογίας του τό πρόσωπο τοῦ ἀγίου Παΐσιου.

Ὁ ὅρος «ἀποβλάκωσις» εἶναι ἐνδεικτικός τοῦ τρόπου, μέ τόν ὁποῖο ὁ κ. Τατσόπουλος ἀπορρίπτει τήν πίστι τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, ἐπειδή αὐτό δέν συνάδει μέ τήν λογικοκρατούμενη αὐτοπεποιθισή του.

Πρέπει νά ξέρη ὅμως ὁ κ. Τατσόπουλος, ὅτι αὐτή ἡ πίστι τῶν Χριστιανῶν κράτησε τόν λαό ἐνωμένο καί οἱ ἄγιοι ἦσαν αὐτοί πού στήριξαν, ἐνέπνευσαν καί ἐνίσχυσαν τόν λαό σέ καιρούς δύσκολους καί σκληρούς γιά τήν Πατρίδα μας, ὅταν κάποιοι ιδεολόγοι ἀγωνιστές τήν «πωλοῦσαν» στους ξένους».

Ὅσοι μποροῦν, ἄς στείλουν τά 10 εὐρώ καί γιά τό 2022

Οἱ φίλοι ἀναγνώστες ἄς στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος 2022.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στό λογαριασμό:

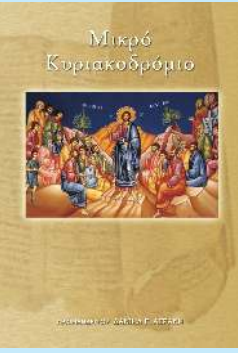
123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 04 0140 0660 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: **«Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα **«Βαπτιστής»** (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: 2103212713 - 2103212107.

Μικρό
Κυριακοδρόμιο

Μικρό Κυριακοδρόμιο

Νέο βιβλίο τοῦ ἱεροκέρυκος ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη. Πρόκειται γιά βοήθημα κηρυγμάτων. Δίνει νύξεις γιά σύντομα κηρύγματα σέ ὅλες τίς Κυριακές τοῦ ἔτους. Κάθε κήρυγμα περιλαμβάνει 3 ἢ 4 σελίδες. Δημοσιεύονται 57 κηρύγματα.

Χρήσιμο γιά τοὺς κήρυκας, κληρικούς καί λαϊκούς, ἀλλά καί γιά ὄλους τοὺς πιστούς, τοὺς ἐραστὲς τοῦ θείου λόγου.

Σελ. 208. Τιμᾶται 10 εὐρώ. Τηλέφωνα: 2103212713, 2109765440, e-mail: info@ioannisvaptistis.gr.